

Naslov: Najopasnija zabluda - žena je sama kriva
Datum: 02.01.2007
Država, Izvor, Izdanje: Hrvatska, Zadarski list, ,
Stranica: 7
Površina: 560 cm²

MITOVI ZABLUDA: 2007. GODINA PROGLAŠENA GODINOM BORBE PROTIV NASILJA NAD ŽENAMA

Najopasnija zabluda - žena je sama kriva

Piše Bojana
MRVOŠ PAVIĆ

U prvih šest mjeseci ove godine u Hrvatskoj je ubijena 31 osoba, od čega se 12 ubojstava dogodilo unutar obitelji - deset je ubijenih žena i dva muškarca. Time je, na najgori mogući način, "okončano" dugogodišnje nasilje u obitelji.

Hrvatska unatrag nekoliko godina ima prilično dobar zakonodavni okvir za suzbijanje nasilja u obitelji, no najveći je problem primjena tog zakonodavstva i, prije svega, mentalitet onih koji nasilje mogu, a ne sprečavaju ga. Prema policijskim podacima, u prvoj polovini ove godine bilo je nešto malo manje od 8.000 prijava nasilja u obitelji, i policijske intervencije u gotovo svim tim slučajevima. Međutim, iako se nasilje u obitelji može sankcionirati i prekršajno i kazneno, za kazneno djelo prijavljeno je svega 418 nasilnika, jer se zbog sporosti kaznenog postupka nasilnici gone prekršajno kako bi se ženu brže zaštitilo. Tako će se nasilnici u prekršajnom postupku uspijevaju "izvući" s tisuću, do deset tisuća kuna kazne, ili pak kaznom zatvora do dva mjeseca. Ukoliko je nasilje počinjeno u prisutnosti djeteta, kazna iznosi

Policija uglavnom djeluje sukladno protokolu o načinu postupanja u slučaju nasilja u obitelji, no ima i propusta, posebno u ruralnim sredinama, gdje se žene često žale na postupak policajaca, prijatelja svojih supruža - zlostavljača, pa prijave završavaju u košu za smeće

najmanje šest tisuća kuna, ili pak minimalno mjesec dana zatvora.

S djetetom u naručju

Na samom ulasku u 2007. godinu, kao godinu koju je Vijeće Europe proglasilo godinom borbe protiv nasilja nad ženama, državna pravobraniteljica za ravnopravnost spolova Gordana Lukač-Koritnik, napominje kako policija uglavnom djeluje sukladno protokolu o načinu postupanja u slučaju nasilja u obitelji, no ima i propusta, posebno u ruralnim sredinama, gdje se žene često žale na postupak policajaca, prijatelja svojih supruža - zlostavljača, pa prijave završavaju u košu za smeće.

U njezino izvješće o radu u 2006. godini, kaže, svakako će ući slučaj žene iz jednog sela koja je pozvala policiju jer ju je muž tukao, a onda je policija nakon intervencije odbila nju i dijete prevesti do centra za socijalnu skrb. Žena je, po mraku i s djetetom u naručju, morala prepješačiti sedam kilometara bježeći od nasilnog muža, a policijska ophodnja još je jednom pro-

šla pored nje, ne ponudivši joj prijevoz do mjesta!?

Preko žene do djece

Problema ima i sa centrima za socijalnu skrb, koji, prije svega, ženu potiču da sama

donose sudovi, iako su centri možda bolje upućeni u određeni slučaj. Centri i sudovi, osim toga, smatraju da nasilni muž ima pravo vidati djecu ukoliko je bio nasilan samo prema njihovoj majci, ne i

Centri za socijalnu skrb ženu potiču da sama riješi situaciju u kući, i to

Građanima psihološki naporno

Puno više trebali bi činiti i građani. Kako ističu stručnjaci, okolina ne želi reagirati na nasilje nad ženama, jer je suošjećanje sa žrtvom psihološki naporno, od nas traži akciju za koju se ne osjećamo spremnima. Kako nam se, dok slušamo ili gledamo nasilje u susjedstvu, čini da ne možemo pomoći, to u nama stvara osjećaj nemoći, pa radije od svega dižemo ruke i nasilje se trudimo više ne čuti i ne vidjeti.

riješi situaciju u kući, i to - odlaskom, umjesto da se iseljenje naloži nasilnom supruhu. Međutim, od početka ove godine i sami su centri izgubili pravo donositi određene odluke vezane uz nasilje u obitelji, pa svaku odluku o susretima djece s očevima

prema djeci, pa se često događa da majka bježi od nasilnika, ali joj to ne polazi za rukom budući da on ima pravo vidati djecu, i doći po njih. Kako napominje pravobraniteljica, centri bi trebali osigurati sigurnost majke ukoliko otac ima pravo vidati

Naslov: Najopasnija zabluda - žena je sama kriva
Datum: 02.01.2007
Država, Izvor, Izdanje: Hrvatska, Zadarski list, ,
Stranica: 7
Površina: 560 cm²

ENAMA U EUROPI

e sama kriva

djecu, no nepojmljivo je da se njega proglašava nenasilnim prema djeci u slučajevima kad je majku pred djecom zlostavljao. Samim tim, zaključuje, bio je nasilan i prema njima.

Osim što nedostaje formalne edukacije o nenasilnom ponašanju, međutim, Hrvatskoj kronično nedostaje i dugoročnih rješenja za žene koje su zbog nasilja otišle od kuće.

One, uglavnom s djecom, završavaju u skloništima za žene, napuštaju svoja prebivališta i, ako su ga imale, posao. Djeca mijenjaju školu, ostavljaju rodbinu, i taman kad se priviknu na novu okolinu, moraju sa svojom majkom napustiti sklonište. Država zbog toga mora učiniti puno više, i pomoći ženi u potrazi za poslom i trajnim smještajem.

Muškarci "amnestirani"

U Hrvatskoj se na nasilje nad ženama gleda kao na "ženski problem", umjesto kao na problem društva, i uvijek se nastoji implicirati ženska krivnja za ono što se ženi događa. Muškarce se "amnestira", a nasilje, konačno, ostavlja u "intimi" partnerstva. To uvelike otežava, odnosno onemogućava pomoć društva, između ostalog i po-

moć ženskih udruga na čije se članice kod nas gleda kao na "ružne i isfrustrirane feministice koje samo nastoje preuzeti vlast nad muškarcima".

Osim mita da su žene "zalužile" ono što su dobile, odnosno da su same nasilje potakle nekim lošim postupkom, odnosno zato što su "lijene", "neuredne" ili "dosadne", u hrvatskom društvu vlada i mit o tome kako se nasilje događa samo u siromašnim obiteljima. Nasilja ima u svim slojevima, no boljestojeće žene o svom problemu puno češće govore kod privatnih psihoterapeuta i izbjegavaju policiju i socijalnu skrb.

"Uživaju" u nasilju

Nadalje, vlada i mit o tome kako žene uživaju u nasilju, jer da ne uživaju, onda bi odavno napustile nasilnika. Činjenica je da žene pokušavaju pobjeći, i bježe, no upravo zbog propusta države koja nasilnika ne kažnjava dovoljno, nasilje se ponavlja. Štoviše, žene su u većoj opasnosti nakon što zlostavljača napuste. Mit je i to da nasilje uzorkuju alkohol i droga, ili pak mentalna bolest - neki muškarci ne piju, a zlostavljaju ženu, dok neki piju no zlostavljanja nema.

Konačno, mit je i to da je napad na ženu izoliran incident jer se nasilje u pravilu ponavlja, često nije kažnjavano, a pogrešno je i razmišljanje da je djeci bolji i nasilan otac nego nikakav. Djeca, osim što pate, nasilje i uče, pri čemu se dječaci identificiraju sa nasilnikom, a djevojčice sa žrtvom, te u kasnijem životu to naučeno ponašanje i primjenjuju.

o - odlaskom